

forsøger at indhente nogle oplysninger, som vi så må håbe at hun denne gang vil lytte til.

Hvis nu det viser sig, at de oplysninger, som ministeren indhenter, peger på, at mange mennesker ikke har råd til at betale deres husleje, fordi der er blevet skåret i boligstøtte, kontanthjælp osv., hvilke initiativer vil ministeren så tage for at sikre, at de fremover ikke bliver hjemløse på grund af, at regeringen har skåret så hårdt i ydelserne? Vil ministeren så overveje at sætte ydelserne op, så disse mennesker har råd til at blive i deres boliger, frem for at de kommer ud i hjemløshed, på herberg og børnene på institutioner osv., hvad der jo koster langt, langt mere på længere sigt for samfundet end at give dem en kontanthjælp, de kan leve af?

Kl. 11.05

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg skal måske lige gentage, at når vi nu ser på de tal, vi har fået fra Domstolsstyrelsen, så har vi altså først tal fra 2002.

Den store stigning er på 31 pct. fra 2002 til 2003, så er der yderligere en stigning på 4 pct. fra 2003 til 2004. Og det er altså for letkøbt at give loftet over kontanthjælpen skylden, når den store stigning ligger, inden loftet overhovedet er blevet til noget. Så der må altså være andre ting, der spiller ind.

Jeg kan selvsagt ikke sige noget om, hvilke initiativer jeg vil tage, når jeg netop har understreget, at vi mangler viden om årsag og virkning på området, og jeg synes ærlig talt, det er lidt useriøst at kræve handling, inden det er blevet afdækket, hvad det egentlig er for nogle problemer, der gør sig gældende.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Socialministeren kom til at karakterisere forslaget som overflødig: Ja, måske for socialministeren, det ved jeg ikke, men jeg tror ikke for dem, som oplever hjemløsheden rundtomkring.

Jeg synes egentlig, det er utroligt, at et af de alvorligste samfundsproblemer, vi har, og hvor vi byder ind med en løsning, der karakteriserer socialministeren det som overflødig og henholder sig til, at hun heldigvis kun har tal for 2002.

Det er jo ikke rigtigt. Vi har en hel række nye tal fra Rådet fra Socialt Udsatte, vi har helt nye tal og bemærkninger fra den rapport, regeringen selv bad om, der siger, at det går dårligt, og det går stadig dårligere.

Hvis nu socialministeren var optaget af sit job, så måtte hun jo direkte have lyst til at få frem, om de der oplysninger, som dem, der er allertættest på, kommer med, er rigtige, og jeg forstår ikke, at socialministeren synes, det er overflødig at diskutere et af alvorligste emneområder under socialministerens ressortområde.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg har ikke sagt, at det er overflødig at diskutere f.eks. indsatsen for hjemløse. Det, jeg har sagt er overflødig, er beslutningsforslaget fra SF, fordi forslaget går på, at der skal udarbejdes en handlingsplan, og det er det, jeg har sagt er overflødig, fordi, og det ved hr. Villy Søvndal jo godt, vi jo er i fuld gang med den indsats, der skal til, for at ingen behøver at være hjemløs. Og der er det afgørende, at vi netop laver nogle nye boformer med de »skæve« huse med udslusningsboliger m.v., at vi får bygget nye almene boliger.

Det er jo det, der er afgørende for, at mennesker kan få den bolig, som de kan have som deres hjem, som de kan holde ud at være i, og der synes jeg netop, det er afgørende at tage hensyn til, at der bare er nogle, som ikke trives under de almindelige boformer, som vi andre gør, og der må vi finde løsninger på, hvordan boligen så skal være, og under hvilke vilkår man kan bo der.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Jeg synes selv, at det afgørende er noget helt andet. Jeg synes, at det helt afgørende i den her diskussion er, at i et samfund, der er rigere i dag end nogen sinde, er det dér acceptabelt ud fra regeringens ambitionsniveau, at hjemløsheden er et voksende problem, at vi ser stadig flere helt unge droppe ud i hjemløshed, at vi oplever stadig flere, der ikke har råd til at betale deres husleje? Er det acceptabelt for regeringens ambitionsniveau i så rigt et samfund som vores?

Jeg er sådan set meget mere optaget af bundlinjen i det her og ikke af, at socialministeren redegør for, hvilke initiativer hun har taget. Det er fint nok, men det afgørende er jo, når vi kigger på bundlinjen, om det så går fremad eller tilbage.

Svaret er entydigt fra dem, der opererer ude i virkeligheden, at det går rigtig dårligt, og derfor er jeg ked af, at socialministeren betegner det